

Εξουσία και "Μετάνθρωπος" την αυγή του 2000

(Μια απόπειρα εορταστικού διηγήματος για απλοϊκούς αναγνώστες)

Αβραάμ Πλατίνωφ

Ήταν βράδυ της 15ης Δεκεμβρίου του 1999.

Το πολυεθνικό think tank του θυγατρικού (κατ' άλλους μητρικού) της νέας τάξης πραγμάτων "Παγκόσμιου Οργανισμού Κέρδους" (Π.Ο.Κ.) ή κάπως έτσι, ένα χρόνο πριν την εκπνοή της χιλιετίας έκανε το ετήσιο απολογιστικό meeting του. Βασικό θέμα της ημερήσιας διάταξης η αποτίμηση των αποτελεσμάτων του πλανητικού, διεπιστημονικού ερευνητικού του προγράμματος "Μετάνθρωπος", που εκπονούσαν σε συνεργασία με τις τοπικές κυβερνήσεις και τη βιομηχανία ερευνητικές πανεπιστημιακές ομάδες των αναπτυγμένων κρατών, συνεπικουρούμενες από τις ελίτ του πνεύματος και της τέχνης και τους απανταχού χορηγούς πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Το μικρό αριθμητικό λάθος ενός χρόνου είχε ήδη δικαιολογηθεί, τόσο επιστημονικά, (μια απόκλιση ενός μέρους στα χίλια είναι απολύτως ανεκτή σύμφωνα με τις προδιαγραφές όλων των "ποσοτικών" επιστημών), όσο και πρακτικά.

Οι φωνές κάποιων μίξερων περιθωριακών αριθμολάγων είχαν ήδη πνιγεί στη γενική ευφορία της προετοιμασίας της παγκόσμιας γιορτής από εκκολλαπτόμενους "Μετανθρώπους", το καινοτομικό δηλαδή κοινωνικό προϊόν του προγράμματος, το οποίο προορίζεται συστηματικά από καιρό να διαδοθεί και να κατακυριεύσει τη γη την καινούργια χιλιετία, που θ' αρχίσει, έστω, μετά από ένα χρόνο.

Άλλωστε, πάλι καλά, το μικρό λάθος στη μέτρηση των χρόνων μια χιλιετίας σύμφωνα με ένα μέλος του think tank από την Ελλάδα που είχε θητεύσει επιτυχώς μετά το Πολυτεχνείο σε αριστερή οργάνωση, (την οποία εγκατέλειψε όμως όταν έπρεπε για να προσχωρήσει στον παγκόσμιο εκσυγχρονισμό), θα μπορούσε να αξιοποιηθεί δημιουργικά το 2000: για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του προγράμματος, για τον έλεγχο της ολικής ποιότητας του προϊόντος κατά ISO και την ανατροφοδότηση (feedback) των αλγορίθμων παραγωγής του με νέα ακριβέστερα προσεγγιστικά στοιχεία.

"Για να μη πω, τόνισε, ότι ήταν ευφυώς προσχεδιασμένο, ώστε το 2001 που είναι πράγματι η αρχή της τρίτης χιλιετίας (για τους χριστιανούς του πλανήτη, αλλά και τις αγορές, τις τράπεζες και τα χρηματιστήρια), ο "Μετάνθρωπος" να είναι επαρκώς δοκιμασμένος με επιστημονικά τεστ αξιοπιστίας και τα πακέτα εργασίας του "τεχνικού δελτίου" του ερευνητικού προγράμματος να έχουν πλήρως ολοκληρωθεί".

Εν τω μεταξύ, στο τραπέζι της συνεδρίασης έφθαναν κάθε δευτερόλεπτο χιλιάδες πληροφορίες στα κινητά και σταθερά τηλέφωνα, στα fax, στους φορητούς υπολογιστές τους συνδεδεμένους με το Διαδίκτυο, στις οθόνες της ψηφιακής τηλεόρασης υψηλής ευκρίνειας, στο σύστημα video conferencing και στις βάσεις δεδομένων του think tank, από τοπικές κυβερνήσεις, βιομηχανικά επιμελητήρια,

ηλεκτρονικά μέσα μαζικής ενημέρωσης και τους επιστημονικούς υπευθύνους των ερευνητικών ομάδων κάθε χώρας, "ότι όλα πάνε καλά" με την προετοιμασία της μεγάλης παγκόσμιας γιορτής του καλωσορίσματος του νέου αιώνα και της νέας χιλιετίας.

Το ένα μετά το άλλο τα μέλη του think tank, (στην Ελλάδα, η ιθαγενής εκδοχή του όρου ενίοτε αποδίδεται ελεύθερα και ως "πρωινός καφές"), διπλοθεσίτες πανεπιστημιακοί οι περισσότεροι, κυβερνητικοί σύμβουλοι, πρόεδροι χρηματιστηριακών εταιρειών, έγκαιρα ανανήψαντες αριστεροί, διευθυντές καναλιών και συγκροτημάτων τύπου και διανοούμενοι του συρμού έπαιρναν το λόγο και τεκμηρίωναν με στοιχεία την ικανοποίησή τους για την πρόοδο του έργου.

Πράγματι, διαπίστωναν όλοι τους: "η επιτυχής ολοκλήρωση των επιμέρους κατασκευαστικών προγραμμάτων όπως ο Θόλος της Χιλιετίας του Λονδίνου, οι προμήθειες βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων και εγχρώμων αερίων τελευταίας τεχνολογίας, οι πρόβες των μεγάλων ορχηστρικών και χορωδιακών συγκροτημάτων, οι μετακλήσεις τοπικών και ιθαγενών καλλιτεχνικών ομάδων, (σπονδή στην αποκέντρωση δια της συγκεντρώσεως), οι προσκλήσεις για τις μεγάλες δεξιώσεις των πολιτικών, βιομηχανικών, συνδικαλιστικών, επιστημονικών, πνευματικών και καλλιτεχνικών ελίτ την νύχτα της "αλλαγής" της χιλιετίας, οι φωτισμοί και οι διακοσμήσεις των κεντρικών δρόμων και πλατειών, οι μεγάλες "αποκεντρωμένες" πίστες για να μη μείνει παραπονεμένος κανένας "σημαντικός" καλλιτέχνης προχωρούσαν κανονικά και θα ολοκληρωνόταν σύμφωνα με το πρόγραμμα".

Τα αφιερώματα των εφημερίδων, των περιοδικών και των τηλεοράσεων στον αιώνα και την χιλιετία που πέρασε και στα ασφαλώς προσδοκώμενα επιτεύγματα των τεχνολογιών αιχμής του αιώνα και της χιλιετίας που "έρχεται", οι καταγιστικές προβολές και διαφημίσεις από κάθε είδους "φορέα" και "μέσον" για τα προγράμματα του εορτασμού, τις συγκεντρώσεις εορταστών και πανηγυριωτών και τις ολονύκτιες διαδρομές τους από πίστα σε πίστα, και από "μνημείου (ιστορικού, αρχαιολογικού και πολιτιστικού) εις μνημείον" και τέλος τα επαναληπτικά τηλεοπτικά σποτς για την εικοσιεξάωρη παγκοσμιοποιημένη πολιτισμική ευωχία των ταυτόχρονων μεταδόσεων των φολκλορικών γιορτών από κάθε σημείο του μεγάλου πλανητικού χωριού, δημιουργούσαν παγκοσμίως, τουλάχιστον για όσους έτειναν ευήκοον ους, αισιόδοξα αισθήματα.

Ταυτοχρόνως προεξοφλούσαν ότι η ανθρωπότητα πορεύεται σ' ένα ακόμη καλύτερο μέλλον τη "νέα" χιλιετία, μεταξύ άλλων, με ακόμη μεγαλύτερη άνοδο των δεικτών των χρηματιστηρίων και με μεγαλύτερες τεχνολογικές δυνατότητες "ανταλλαγής μερών" στον άνθρωπο του αναπτυγμένου δυτικού κόσμου, ώστε να περάσει το ταχύτερο δυνατόν και ευκολότερα στο ιδανικό της νέας τάξης καθεστώτος του "Μετανθρώπου".

Και αυτό θα μπορεί πλέον να το επιτύχει ο καθ' ένας άνθρωπος σχετικά εύκολα, εφ' όσον θα καταφέρει να συνεχίσει να είναι: πειθήνιος οπαδός κάθε εξουσίας, αντιεξουσίας, ομάδας και συρμού, ενθουσιώδης χειροκροτητής κάθε είδους πρωταγωνιστών, σταρ, ινδαλμάτων και πρωταθλητών, φανατικός θεατής τηλεοπτικών διαφημίσεων, (διακοπτομένων ενίοτε από ειδήσεις, μουσική και συζητήσεις), μανιώδης

καταναλωτής, λάτρης και άμεσος αγοραστής και χρήστης όλων των νέων (χρήσιμων ή άχρηστων) προϊόντων και υπηρεσιών και ιδίως των τεχνολογιών αιχμής της πληροφορικής, των τηλεπικοινωνιών και της βιοτεχνολογίας, επαρκώς δικτυωμένος και καλωδιωμένος αλλά και φερέγγυος συνδρομητής του Διαδικτύου και της Ψηφιακής Τηλεόρασης, πρόθυμος και ρέκτης αναβαθμιστής των ηλεκτρονικών συστημάτων του σπιτιού του, οραματιστής και ενεργός υποστηρικτής της τηλεεργασίας, των τηλεαγορών, της τηλεεκπαίδευσης, των τηλεαισθημάτων και της "τηλεζωής" γενικότερα. Μ' άλλα λόγια, φρόνιμος ιδιώτης, που θα μπορεί να ονειρεύεται τουλάχιστον, (αν δεν μπορεί μερικά απ' αυτά να τα πραγματοποιήσει): ταξίδια στο μέλλον, τη διασημότητα πέντε λεπτών σ' ένα τηλεοπτικό παράθυρο, μια πρόσκληση χορηγού σε δεξίωση με εκλεκτούς συνδαιτυμόνες ή σε παράσταση μεγάρων μουσικής, μια νύχτα στο ξενοδοχείο του διαστήματος, ένα οικόπεδο στον Άρη και διακοπές στη ρομαντική Σελήνη.

Στις τοποθετήσεις τους τα μέλη του think tank του Π.Ο.Κ., παρά την έντονη προσπάθειά τους να είναι απολύτως συμβατοί με τις αξίες του κοσμοπολίτικου έως και διεθνιστικού (για τους νεοσοσιαλίζοντες απ' αυτούς) ιδεολογικού υποβάθρου της παγκόσμιας νέας τάξης, δύσκολα απέφυγαν κάποιες, παλιών εθνικιστικών καταβολών, ανταγωνιστικές εξάρσεις.

Λόγου χάριν ο Δρ. Tony Smith, λέκτορας του Πανεπιστημίου του Λονδίνου και παλιότερα ως νεολαίος του Εργατικού Κόμματος θαυμαστής του Τονυ Μπεν, μίλησε με περίπου εθνική υπερηφάνεια για τα 9,15 δις ευρώ που διέθεσε η Βρετανία για τη μεγάλη γιορτή του Millennium, μεταφέροντας ταυτόχρονα κατά λέξη την θριαμβευτική αποστροφή του συνονόματου του πρωθυπουργού και εμπνευστή του τρίτου δρόμου προς τον (νεοφιλελεύθερο, όπως τόλμησαν να πουν μερικές κακές γλώσσες της παλαιοαριστερής οπισθοδρομικής κομπανίας των Εργατικών) σοσιαλισμό:

"Ο Θόλος της Χιλιετίας, μαρτυρία της βρετανικής δημιουργικότητας και επινοητικότητας (με 356 ή 365 κατά το "Βήμα" μέτρα διάμετρο, ένα χιλιόμετρο περίμετρο, πενήντα μέτρα ύψος, 72 χιλιόμετρα καλωδιώσεων, σε 80 στρέμματα χώρο, καλυμμένος με διαφανή γυάλινη τέντα), είναι το πιο φιλόδοξο αρχιτεκτονικό σχέδιο ολόκληρου του αιώνα στη Βρετανία".

Ο Tony Smith δεν δίστασε να κατακεραυνώσει τον συντηρητικό Spectator, που τόλμησε, όλως αντιδραστικά, να θυμηθεί και να συγκρίνει έργα που άφησαν πίσω τους διεθνείς εμπορικές εκθέσεις όπως η έκθεση του Λονδίνου του 1851, (μεταξύ αυτών τα Μουσεία του South Kensington, το Imperial College κ.λ.π. ιδρύματα παιδείας και πολιτισμού), με τον πραγματικό ναό της κατανάλωσης τον Θόλο της Χιλιετίας που αναμένεται να επισκέπτονται τουλάχιστον 12.000.000 "Μετάνθρωποι" το χρόνο.

Ο Αμερικανός συνάδελφος του από το Μ.Ι.Τ. Καθηγητής Bill Parkins, συνομήλικος και συναγωνιστής του Προέδρου Κλίντον στις διαδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ, με τη σειρά του στάθηκε στην καταλυτική συμβολή των ΗΠΑ στην προσπάθεια μετάλλαξης της συνείδησης των πολιτών του κόσμου σε συνείδηση "Μεταθρώπων" σε δύο επίπεδα:

Πρώτα, στο επίπεδο της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επιχειρηματολογώντας ότι με την νικηφόρα επέλαση της στρατιωτικής μηχανής της νέας τάξης π.χ. στο Κόσσοβο, (αλλά και όπου αλλού χρειασθεί, σύμφωνα με την εθνική στρατηγική των ΗΠΑ), έπεισαν στην αρχή την συντριπτική πλειοψηφία των μέσων μαζικής ενημέρωσης, των διανοουμένων και των κυβερνήσεων της Ευρώπης και στη συνέχεια το μεγαλύτερο ποσοστό των λαών της, ότι η δολοφονία αμάχων και η ολοκληρωτική καταστροφή των υποδομών μιας ανεξάρτητης χώρας είναι απολύτως θεμιτά για την μόνη "δημοκρατική" υπερδύναμη και τους υπαλλήλους της, (στην πλειοψηφία "σοσιαλιστές"), όποτε και όπου και για όποιο λόγο αυτή το αποφασίζει.

(Στο σημείο αυτό, ο Έλληνας διευθύνων σύμβουλος της Κρατικής Εταιρείας Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων Κώστας Παληός, μέλος της συντονιστικής επιτροπής του Πολυτεχνείου τον Νοέμβρη του 73, εκσυγχρονιστής κομμουνιστής, έσκυψε, κρύβοντας ίσως με κάποια ντροπή, το κεφάλι του, αισθανόμενος ότι τα βλέμματα των συναδέλφων του καρφώθηκαν επάνω του όλο σημασία, μια που ο λαός της Ελλάδας, καίτοι καλός τηλεθεατής -ίσως ο καλύτερος στην Ευρώπη με 4,22 ώρες την ημέρα σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστικές- αποδοτικός καταναλωτής και μανιώδης intraday επενδυτής του πλέον ανεβασμένου χρηματιστηρίου του κόσμου, έδειξε μιαν απaráδεκτη για "Μετάνθρωπο" συμπεριφορά, καταδικάζοντας περιέργως σε ποσοστό 98% την σωτήρια για τον ελεύθερο, (τι λέω), για ολόκληρο τον κόσμο δράση του σιδερένιου χεριού του Π.Ο.Κ. στη Γιουγκοσλαβία).

Ο Bill Parkins, όταν αναφέρθηκε στο δεύτερο επίπεδο, κυριολεκτικά πετούσε από υπερηφάνεια.

Τα Εργαστήρια του MIT, του Πανεπιστημίου του, είχαν μόλις καταφέρει να παρουσιάσουν στην αγορά τα νέα επιτεύγματα της πιο προχωρημένης παγκοσμίως τεχνολογίας.

Νέα προϊόντα για "Μεταθρώπους". Παπούτσια, που όπως τα πατάς παράγουν μουσική, ρούχα υπολογιστές, αλλά και ρούχα που ανάλογα με τις κινήσεις σου συνθέτουν πρωτότυπη, κυριολεκτικά ηλεκτρονική, μουσική.

Ποιος "Μετάνθρωπος" θα μπορούσε πλέον ν' αντισταθεί στη νέα κατανάλωση;

Στο υποθετικό ερώτημα ότι πιθανοί πελάτες θα είναι μόνον το 20% του παγκόσμιου πληθυσμού που ελέγχει το 80% του παγκόσμιου πλούτου κατά τις τελευταίες εκθέσεις κάποιων μανιακών στατιστικολόγων του ΟΗΕ, του World Watch Institute κ.λ.π., ήταν έτοιμος ν' απαντήσει:

"Έτσι κι αλλιώς, το υπόλοιπο 80% του πληθυσμού της γης, με τα σημερινά δεδομένα και τις αξίες προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που υπερασπίζεται σθεναρά ο παραδοσιακός πρώτος ή ελεύθερος ή πολιτισμένος ή αναπτυγμένος κόσμος με τις πολιτικές του για την "Βιώσιμη" ή "Αειφόρο" "Ανάπτυξη", θα έπρεπε να μη λογαριάζεται εξ υπαρχής ή εκ προοιμίου να εξαιρεθεί".

Όλοι εύκολα θα καταλάβαιναν ότι αυτό το 80% έχει και θα έχει ισχυρότατες πιθανότητες στο άμεσο μέλλον, υπό αυτές τις συνθήκες, να αποδημήσει εις κύριον, είτε από πείνα, από δίψα ή από AIDS στον καλούμενο τρίτο κόσμο και σε μεγάλο μέρος του τέως δεύτερου, ή γιατί δεν θα διαθέτει τα απαραίτητα για την επιβίωσή του, από την εντεινόμενη και παρατεινόμενη ανεργία, τη φτώχεια, την περιθωριοποίηση

και την κατάθλιψη, στα γκέτος των μεγαλουπόλεων των ΗΠΑ, της Ευρώπης, της Ιαπωνίας και των άλλων αναδυομένων τίγρεων της Άπω Ανατολής.

"Συνεπώς", ο Bill Parkins, (που ποτέ δεν κατάλαβε πως το MIT εξακολουθεί να διατηρεί ως συνάδελφό του τον Νόαμ Τσόμσκι) -όπερ έδει δείξει- κατέληξε: "όλοι οι οίωνοι είναι άριστοι την αυγή της τρίτης χιλιετίας για την εξουσία μας και για τους "Μετανθρώπους" που σχεδιάζουμε να κλωνοποιήσουμε".

Και συνέχισε ακάθεκτος:

"Ο ρεπουμπλικάνος τραπεζίτης Αλαν Γκρινσπαν, ο επιτυχημένος βασιλιάς της αμερικανικής και παγκόσμιας οικονομίας θα ανανεώσει τις αμέσως επόμενες μέρες τη θητεία του, (με την τυπική επίνευση του δημοκρατικού, αλλά εξόχως πλουραλιστή προέδρου Κλίντον), για άλλη μια, την τέταρτη θητεία του στην Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ. Αυτός που έφθασε τον Ντάου Τζόουνς από 6.000 το 1996 στο επίπεδο των 11.000 μονάδων το 1999, εγγυάται την ασφαλή οικονομική υποδομή της νέας τάξης, άρα και των "Μετανθρώπων" της.

Και για τους άπιστους Θωμάδες υπάρχουν και άλλα χειροπιαστά στοιχεία των επιτυχιών του Προέδρου Γκρίνσπαν:

Ανεργία στο 4.1%, εξαιρετικά χαμηλός πληθωρισμός (2%) και ένα κλίμα που ευνοεί τους έξυπνους και διορατικούς επιχειρηματίες και ιδιαίτερα στα πεδία των τεχνολογιών αιχμής να μεγαλουργήσουν, προς δόξα των ΗΠΑ και της νέας τάξης.

Ο Μπιλ Γκέιτς, φέρ' ειπείν, έχει πια περιουσία μεγαλύτερη από το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν της Πορτογαλίας και το μερίδιό του στη Microsoft το 99 υπερτριπλασιάστηκε σε σχέση με το 98, (93 δις δολάρια έναντι 30 το 98).

Το Διαδίκτυο μας δείχνει το δρόμο για την τρίτη χιλιετία", κραύγασε ενθουσιασμένος ο Parkins και χωρίς αναπνοή συνέχισε και πάλι:

"Οι στρατιωτικοί μας έδωσαν τη μάχη στο Κογκρέσο για τον προϋπολογισμό και την κέρδισαν. Εγκρίθηκαν οι στρατιωτικές δαπάνες που θα εξασφαλίσουν όσα Κόσσοβα χρειασθούν

(Εδώ ο Κώστας Παληός, ασυναίσθητα θυμήθηκε, χωρίς να καταλάβει γιατί, ένα σύνθημα που κραύγαζε κάποτε, "μια η ντουντούκα τέσσερις εμείς: ένα, δύο, τρία πολλά Πολυτεχνεία". "Σε καλό μου" μονολόγησε και βυθίστηκε στις σημειώσεις του γιατί σε λίγο ερχόταν η σειρά του).

Τον Bill Parkins διαδέχθηκε στο βήμα ο Lionel Francois, γκουρού της πληροφορικής σήμερα και σύμβουλος του Υπουργού Ανάπτυξης της Γαλλίας, που αναλογίζεται καμιά φορά με νοσταλγία τα οδοφράγματα του Μάη του 68 στο Παρίσι και ιδίως όταν συνεργάζεται με τους "απολίτικους", όπως τους αποκαλεί, και χωρίς φαντασία συναδέλφους του των ΗΠΑ.

Με την γαλατική φινέτσα, την "φαντασία στην εξουσία" του και τον μακροχρόνιο (τουλάχιστον απ' το 1995) σχεδιασμό του, κατάφερε να κάνει πιστευτό τον "αβυσσαλέο" για την ανθρωπότητα κίνδυνο απ' το Bug του 2000, (χυδαϊστί ιό του 2000), που "απειλούσε" τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές όλου του κόσμου.

Με την τρομοκρατολαγνεία που κυριαρχούσε και κυριαρχεί στον κόσμο, (και στην οποία βοήθησε αποφασιστικά και για πολλά χρόνια η κινηματογραφική και τηλεοπτική βιομηχανία έργων φρίκης και τρόμου των ΗΠΑ), ο φόβος για πιθανή βλάβη των ηλεκτρονικών συστημάτων των πυρηνικών οπλοστασίων των ΗΠΑ, της τέως ΕΣΣΔ και των φιλόδοξων νέων πυρηνικών δυνάμεων, αλλά και των εργοστασίων πυρηνικής ενέργειας, και ο τρόμος για εκτεταμένα black out των εργοστασίων ηλεκτρικής ενέργειας, για αποδιοργάνωση των τραπεζών και χρηματιστηρίων και για πιθανά τεράστια σφάλματα στους τραπεζικούς και χρηματιστηριακούς λογαριασμούς των μικροεπενδυτών, νομιμοποίησε περίπου αδιαμαρτύρητα δαπάνες 600 δις δολαρίων, για ανανέωση και εκσυγχρονισμό του ηλεκτρονικού εξοπλισμού τραπεζών και κρατικών υπηρεσιών, για παραγωγή "προστατευτικού" λογισμικού χρηματιστηρίων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων κ.λ.π.

"Οι μεγάλες εταιρείες πληροφορικής", σκέφθηκε δυνατά, με τη βοήθειά μας και τη φαντασία μας κάνανε πράξη και μάλιστα εξαιρετικά αποτελεσματικά και προσοδοφόρα το σύνθημά μας του 68: ↔"Τα θέλουμε όλα και τα θέλουμε τώρα≈ με τη μικρή λεκτική παραφθορά ↔Τα θέλουμε όλα και τα πήραμε και τώρα≈".

Από μέσα του όμως οίκτηρε ευγενικά και τον εαυτό του, γιατί η μικρή εταιρεία παροχής συμβουλών πληροφορικής, που με τα δόντια παράλληλα διατηρούσε, δεν κατάφερε να καρπωθεί παρά ελάχιστο, αμελητέο θα έλεγε, ποσοστό του τεράστιου ποσού των 600 δις δολαρίων.

"Κοινωνική αδικία", σκέφθηκε από μέσα του και έκρυψε δύσκολα ένα πικρό γέλιο.

Την ώρα που στο βήμα ήταν ο Γερμανός συνάδελφός του (που δυσκολευόταν να μάθει απ' έξω το όνομά του) και ανέλυε τη συμβολή των πολιτικών της χώρας του στην παραγωγή "Μετανθρώπων", ο Κώστας Παληός πήρε στα χέρια του από τον σερβιτόρο που του έφερε τον τέταρτο καφέ του ένα παχύ κίτρινο φάκελο στο όνομά του με την ταχυδρομική ένδειξη "επείγον".

Ενώ χτένιζε τις σημειώσεις της τοποθέτησής του, το αυτί του έπαιρνε σκόρπια, ασύνδετα κομμάτια απ' την ομιλία του Χανς (ή κάπως έτσι), αλλά το μυαλό του ήταν στο περιεχόμενο του μυστηριώδους φακέλου με αποστολέα τον παληό του φίλο και συμφοιτητή στο Πολυτεχνείο Νίκο Πλατάκη.

Είχε να τον δει ουσιαστικά απ' το 73, αλλά μάθαινε γι' αυτόν από κοινούς γνωστούς, ότι είχε μείνει απελπιστικά πίσω, ίδιο ιδεολογικό απολίθωμα, κολλημένος στα ουτοπικά οράματα "της βαθιάς κοινωνικής αλλαγής που είχε και έχει ανάγκη ο τόπος μας κι ο λαός μας", (που όλοι μηρυκάσαμε, σκέφθηκε, την περίοδο της δικτατορίας και τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης).

Ο Νίκος έκανε παρέα, αραιά και που, μόνο μ' ένα παληό τους δάσκαλο, ιδεολογικά ομοιοπαθή αλλά και αντιφατικό, θυμήθηκε ο Κώστας, ο οποίος ενώ μιλούσε πάντα με πάθος και επιχειρήματα στα πεδία της επιστήμης του και της πολιτικής, επικαλούμενος συχνά την ρήση του Ηράκλειτου "Τα πάντα ρει" και το (δεν θυμάται πια τινος) "Αρχή άνδρα δείκνυσι", δεν έλεγε με τίποτε να εκσυγχρονισθεί και να δει ότι όλα γύρω του αλλάζουν ενώ αυτός μένει πεισματικά προσηλωμένος στις ιδέες του ξερού κεφαλιού του.

Ο Χανς (ή κάπως έτσι), δικαιολογούσε εκείνη τη στιγμή με διαφάνειες γιατί η μεγαλύτερη ευρωπαϊκή τράπεζα η Deutsche Bank θα προχωρούσε σε ριζική αναδιάρθρωση των επιχειρήσεών της για ν' αυξήσει την ανταγωνιστικότητά της στον κλάδο παροχής λιανικών υπηρεσιών.

Οι "Μετάνθρωποι", έλεγε, δεν είναι ανάγκη να τη βρίσκουν σε κάθε χωριό. Αυτοκίνητα έχουν να μετακινούνται, ας παν στο πλησιέστερο οικιστικό κέντρο, όσοι επιμένουν παραδοσιακά και δεν καλύπτονται από τις νέες υπηρεσίες της την εποχή του Διαδικτύου. Το τίμημα θα είναι μικρό, τόνισε ο Χανς. Μόνο 1200 απολύσεις, και κλείσιμο 250 υποκαταστημάτων σε 18 μήνες στη νέα χιλιετία, αλλά οι ζημιές στο λιανεμπόριό της θα εξαφανισθούν και τα κέρδη της θα μεγαλώσουν ακόμη περισσότερο.....

Ο Κώστας δεν άντεξε άλλο και άνοιξε τον κίτρινο φάκελο.

Το μάτι του έπεσε αμέσως σε ένα πάκο σελίδες από το Διαδίκτυο, (Στοιχεία από τις ιστοσελίδες του ΟΗΕ για την κοινωνική ανάπτυξη του πλανήτη γη και του World Watch Institute για την κατάστασή του το τέλος της δεύτερης χιλιετίας, σ' ένα σχετικό δημοσίευμα της βδομαδιατικής εφημερίδας Ποντίκι, σε μια κασέτα video και σ' ένα ολιγόλογο χειρόγραφο σημείωμα του παλιού συντρόφου του:

" Ρε μαλάκα,

Τι γυρεύεις εσύ αυτού;

Τι θα τους πεις;

Ότι γινόμαστε καλοί "Μετάνθρωποι" και μεις;

Ότι αγοράσαμε το 1999 261.717 αυτοκίνητα από 180.540 το 1998 και 85.645 το 1989 και ότι προβλέπουμε ν' αγοράσουμε, (με τους ίδιους και χειρότερους δρόμους) μέχρι και 300.000 το 2000;

Ότι η ανεργία μας τον Οκτώβριο του 99 έφθασε το 11.3%, σκίζοντας τον μέσο όρο των "συντρόφων" μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση που ήταν μόνο 9%;

Ότι η διαφημιστική δαπάνη για χρήσιμα και άχρηστα προϊόντα και υπηρεσίες έφθασε στην Ελλάδα το 1999 τα 449,4 δις δραχμές, αυξημένη κατά 20,86% απ' ότι το 1998;

Ότι τα πιο πολυδιαφημισμένα προϊόντα και υπηρεσίες ήταν για το 1999 το ινστιτούτο αισθητικής "Bodyspace" (4.3 δις δρχ.), το καινούργιο κόμμα σου 3.4 δις δρχ., το ινστιτούτο αδυνατίσματος "Allouette", ο Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (1.9 δις δρχ.) και μια εταιρεία κινητής τηλεφωνίας (1.8 δις);

Ότι τα σκουπίδια στην Αθήνα του Ισαακόπουλου, από 1.200 τόνοι την ημέρα που ήταν το 1998 έφθασαν τους 2.000 τόνους το 1999 και ποιος ξέρει πόσο το 2000;

Ότι οι συγχωνεύσεις εταιρειών, για τις οποίες τόσο κόπτεσθε, άφησαν χωρίς δουλειά τον ξάδερφο και τον γαμπρό σου, αλλά και μερικές χιλιάδες ακόμα, ενώ οι τιμές των μετοχών των εταιρειών αυτών αυξήθηκαν σ' ένα χρόνο μέχρι και 80 φορές;

Και φουκαρά μου δεν είχες αγοράσει γιατί ήξερες ότι είναι φούσκες.

Άστα ρε, και βάλτους το video που σου στέλνω μεταγλωττισμένο στ' Αγγλικά.

Μιλάει ο Μίκης Θεοδωράκης και τραγουδάει με χιλιάδες Ανθρώπους (κι αν θυμάσαι είμαστε και εμείς εκεί πριν είκοσι πέντε χρόνια).

Θα προβληθεί στην Αθήνα την Κυριακή 8 Ιανουαρίου του 2000 από την κρατική τηλεόραση στις 9 το βράδυ. Το βούτηξε απ' την ΕΡΤ ο Μήτσος που τάχει ακόμα καλά μαζί τους.

Μετά αποφασίστε τι θέλετε για την τρίτη χιλιετία "Μετανθρώπους" ή Ανθρώπους;

Γιατί εμείς θα μείνουμε, ότι και να γίνει, Άνθρωποι.

Σου στέλνω και τρεις διευθύνσεις στο Διαδίκτυο του δασκάλου μας, αν θέλεις κι εσύ να "οπισθοδρομήσεις" συντεταγμένα μαζί μας όσο είναι καιρός.

Δικός σου

Νίκος."

Ο Κώστας σαν υπνωτισμένος άφησε τα χαρτιά του, σηκώθηκε απ' τη θέση του, προχώρησε στο ολοκληρωμένο τηλεοπτικό σύστημα με την γιγαντοοθόνη του μεγάλου meeting room του Ξενοδοχείου 6 αστέρων που φιλοξενούσε τη Συνεδρίαση των μελών του think tank, έσπρωξε την κασέτα στο video και ρύθμισε τον ήχο.

Σε λίγο οι συνάδελφοί του τάχαν παίξει κι ο υπογραφόμενος ξύπνησε.

"Πάλι φώναζες στον ύπνο σου" είπε η γυναίκα του ήσυχα. "Και πάλι τα ίδια. Δεν κουράστηκες, δεν βαρέθηκες; Ξεκόλλα επιτέλους".

Η ζωή συνεχίζεται.

Καλή χρονιά

Αβραάμ Πλατίνωφ

και για την αντιγραφή Δ.Ρ.